

Ik had reeds twee maal beproefd terug een gezin samen te stellen, maar de kinderen zouden moeten in kostscholen blijven, waarmee ik niet instemmen kon opdat ik ze bij mij aan huis wilde hebben en bijgevolg de kennis afstelde. Dit leven had reeds zo lang geduurd dat ik zondags van de eene kostschool naar de andere te lopen had, om bij het einde van het bezoek de poort te horen krassen als van een gevangenis, waarbij ik telkens het gevoel had dat er in mij iets brak. Bij de vakantie van de kinderen was ik soms verplicht verlof te vragen het geen mij meermaals moeilijkheden veroorzaakte.

In Oktober 1924, na een propagandapraatje in het volkshuis te Brussel, maakte ik kennis met een nog jonge vrouw, naaister, die later mijn wettelijke levensgezellin werd, waardoor ik terug met de kinderen en echtgenote het huiselijk geluk kende. In de tijdspanne, op mijn 73 jaar, als ik dit geval neerpen zijn wij reeds 33 jaren in kennis, waarvan 27 wettelijk huwelijk. Door veel begrip langs beide zijden zijn steeds alle geschillen uit de weg geruimd die kunnen voorkomen in een gezin. Gaarne wil ik in dit relaas herkennen, de vlijt en offervlaardigheid van deze vrouw, waardoor de wederliefde en begrip het gebroken leven heeft hersteld. Mijn vrouw begreep en steunde mijn strijd. De "Proletarische Schouwburg" gelegen Priemstraat, te Brussel, het gebouw der trammannen, richtte internationale kunstfeesten in, met vooraanstaande elementen uit de Munt- en andere Brusselse schouwburgen, waarbij ik optrad als vlaams deklamator. Als bewijs, om de echtheid te staven, laat ik hier een relaas verschijnen van de tientallen in mijn bezit. Ook trad ik op als regisseur van de vlaamse sektie in de Proletarise schouburg.

J. V., als vlaams deklamtor, ontpopte zich als kunstenaar in de volste zin van het woord. Deze kameraad zal begrijpen nog vele diensten te kunnen bewijzen aan de arbeidende klasse.

Voor het centraal comité.

J. Broways.

de Sekretaris.

Sekretaris der feestkommissie

Ch. Everling.

Algemeen centrale der bedienden

Het zou meerdere kolommen vergen moest ik al de titels van stukken en personages door J. V. vertolkt aanhalen. De kleinere rollen waren steeds met de grote voorliefde uitgebeeld en zo nodig wanneer het paste stond hij met zijn ^{al}truïstisch karakter tussen de fuguratie.

J. V., was de man, met wat willen vermag, in soms moeilijk uit